

NOVICE

GLASILO SKUPŠČINE OBČINE MOZIRJE •
GLIN NAZARJE IN ZKZ MOZIRJE

Leto 3

JANUAR 1971

Št. 1

V TURIZMU KORAK NAPREJ

Gornja Savinjska dolina je območje, ki ima zelo ugodne pogoje za vsestranski napredek in razvoj turizma ter gostinstva, ki lahko znatno izboljšata njeno gospodarsko strukturo in dvigneta življenjsko raven njenih prebivalcev.

Turistična dejavnost ima v Gornji Savinjski dolini že dolgoletno tradicijo, sega celo v obdobje pred I. svetovno vojno. Dejavnost celjske turistične zveze je imela za posledico, da so se dokaj hitro in uspešno v naši dolini po končani II. svetovni vojni, razvila krajevna turistična društva. S tem so bili ustvarjeni osnovni pogoji za ponoven turistični razvoj. Na osnovi prvih rezultatov turistične dejavnosti je bilo spoznano dejstvo, da imajo naši kraji vse naravne pogoje za razvoj letnega in zimskega turizma in da je potrebno ocenjevati turizem kot del skupnih gospodarskih prizadevanj v Gornji Savinjski dolini.

Turizem se je v zadnjih letih na splošno razvil v tolikšni meri, da predstavlja s svojimi rezultati pravi fenomen v gospodarskih gibanjih. Občni zbor občinske turistične zveze v Mozirju, ki je bil v soboto 16. januarja, je vodil temeljito razpravo predvsem o tem, kako se ta splošna gibanja v razvoju turizma kažejo v naši dolini.

Ena izmed uvodnih ugotovitev je bila, da je splošna pripravljenost prebivalstva za razvoj turizma nezadovoljiva, predvsem pa, da se gospodarskega pomena turizma zavdajo le redki posamezniki. Osnovo za takšno miselnost gre iskati verjetno v dosednji miselnosti ljudi, da je v glavnem osnova za gospodarski razvoj doline gozdarstvo s svojim osnovnim proizvodom — kubikom v obliki hloda ali v obliki polovičnega proizvoda, to je žaganega lesa.

Druga pomembna ugotovitev je bila, da so v tem trenutku zelo dozorele razmere za izdelavo in sprejem programa razvoja turizma. Z izgradnjo gondolske žičnice »Golte« je nastopila nujna potreba po izdelavi programa gradnje ostalih turističnih objektov na ožjem območju Golt, zlasti pa na ožjem gravitacijskem območju gondolske žičnice, ki zajema naselja Mozirje, Rečica ob Savinji in Ljubno s svojo ožjo in tudi širšo okolico. Poseben poudarek

v takšnem programu pa je potrebno posvetiti Logarski dolini in Zadretnju v okviru njunih naravnih možnosti.

Nadaljnja zelo pomembna ugotovitev je, da bo potrebno v bodoče posvetiti vso pozornost objektom, ki bodo nastajali za potrebe turizma. Da bodo takšni, da se bodo lahko vključili v naš prečudoviti svet gora in gozdov. Vse preveč je namreč hotenj in želja, da bi pri tem

prevladala stihija. Če bomo naravne lepote »okrasili« z madeži, jih bomo težko izbrisali.

Ena izmed nalog, ki jo je potrebno takoj rešiti, je problem sodobne prodaje turističnih kapacitet in ustanovitve sodobne recepcijske službe za naše območje kot celoto in seveda tudi za posamezne kraje posebej. Dogovorjeno je bilo, da se bo še pred spomladjo letos v Mozirju, v

(Nadaljevanje na 8. strani)

RAZPRAVA O ŠOLSTVU

Občinska skupščina je na svoji zadnji seji obravnavala poročilo o delu šol v šolskem letu 1969/70 in o stanju na šolskem področju. Pred sejo skupščine je isto snov obravnaval svet za prosveto in kulturo občinske skupščine.

Iz poročila je ugotoviti, da je bil učni uspeh boljši kot lansko leto. Uspešno je izdelalo razred 90,9 % učencev. Rezultat zadovoljuje, posebno še, če ga primerjamo v medobčinskem merilu in z rezultati zadnjih štirih let, ki kažejo od 1966/67 vsakoletno izboljšanje za 0,7 % oz.

je v šolskem letu 1966/67 izdelalo razred 97,6 %, letos pa 90,9 % vseh učencev v občini.

Po posameznih šolah so učni rezultati različni in je od vseh učencev izdelalo razred največ učencev na matični šoli Rečica ob Savinji (93,6 %) in najmanj na matični šoli Gornji grad (88,6 %). Ta razlika sicer ni zaskrbljujoča. Večja razlika pa je v učnem uspehu med najboljšo in najslabšo podružnično šolo (Bočna 96 %, Rastke 70 %), saj znaša razlika kar celih 26 %.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Stari Stani v zimskih dneh, v ozadju vrh Ojstrice

SAVINJSKO - ŠALEŠKI GOZDARJI SO SE SESTALI

V prvih jesenskih dneh, od 16. 12. do 18. 12. 1970 se je nad 30 gozdarjev našega območja zbralo na tri-dnevnem seminarju. Seminar je bil organiziran na pobudo gozdno-tehničnega sektorja GLIN in oddelka za urejanje gozdov. Trajal je 3 dni; prvi dan so bila predavanja, druga dva dni sta pa bila izključno terenska.

Predavanja prvega dne so bila v klubskih prostorih v Nazarjih, terenski del pa v zasebnih gozdovih na Brdu pri Šmartnem ob Dreti in Leških gozdovih.

Prvi dan so udeleženci ponovili šolska znanja gozdarstva o drevesnih vrstah našega področja, se seznanili z osnovnimi kabinetnimi in terenskimi pripravami za odkazilo in se spoznali z načeli deset-letnih gozdno-gospodarskih načrtov, s prijemi in načela gospodarsko-gojitvenega načrtovanja, kar je bila osnovna teza tega seminarja.

Znano je, da Gornje Savinjska dolina živi, je živela in bo odvisna v največji meri od gozda. Znano je tudi, da so se ljudje, dežele in države reševale iz gospodarskih težav v preteklosti, pa tudi sedaj, z gozdom odnosno lesom. Predvsem je pa gozdarjem jasno, da imamo na našem območju odlična rastišča, ki pa še zdaleč niso izkoriščena tako kot bi lahko bila. Velikokrat je temu vzrok nepravilno gospodarjenje. Z novimi prijemi gospodarjenja bomo po-

pravili zamujeno, povečali produktivnost naših gozdov, povečali proizvodnjo lesa, ki ga sedanji svet in naša družba krepko potrebujejo.

Naslednji dan so bili udeleženci — gozdarji razdeljeni v delovne skupine, kjer so na pripravljenih objektih morali pokazati svoje praktično in strokovno znanje odkazovanja v različnih oblikah gozda in njegovih fazah.

Zadnji dan so udeleženci morali po skupinah izdelati gospodarsko-gojitveni načrt za Leške gozdove, za katere smo tudi prej izdelali tak načrt.

Vsak dan smo po zaključku obveznega seminarskega dela, ki se je končal pozno popoldne, imeli tudi komparacijo del posameznih skupin z našimi že vnaprej izdelanimi načrti na samem objektu dela.

Kljub nizkim temperaturam in

Hlodovina v Nazarjah ne bo dolgo počivala pod snegom

RAZPRAVA O ŠOLSTVU

(Nadaljevanje s 1. strani)

Poročilo nadalje ugotavlja, da je najslabši učni uspeh dosežen v kritičnih predmetih, na prvem mestu pri matematiki s 7,6 % negativnih ocen, sledita tuja jezika in slovenski jezik s 5,5 % negativnih ocen. Ugotavlja pa poročilo tudi to, da je preveč negativnih ocen tudi v četrtem in petem razredu pri spoznavanju družbe in v tretjem razredu pri spoznavanju narave.

Najslabši učni uspeh kaže šesti razred, saj je bilo 12,9 % negativnih ocen; ob njem pa je tokrat najslabši prvi razred z 12,6 % negativnih ocen, kar je v primerjavi z lanskim letom, ko je bilo 8,6 % negativnih ocen, občutno poslabšanje.

Od vseh 266 učencev, ki so hodili v šolo osem let, in pa 39 tistih, ki so obiskovali šolo devet oziroma deset let, je uspešno izdelalo osmi razred le 193 učencev ali 63,3 %, kar je za 3,3 % slabše kot v lanskem šolskem letu. To kaže na občuten osip, saj sorazmerno nizek odstotek učencev z uspehom zaključijo osnovno šolo. V osvetlitev te navedbe naslednji podatki: 3 učenci so končali učno obveznost v četrtem, 16 v petem, 24 v šestem in kar 66 v sedmem razredu.

Ob vsem je zanimiva tudi ugotovitev, da iz leta v leto pada število šoloobveznih otrok. V šolskem letu

1966/67 je bilo na vseh šolah v občini 2.112 učencev, leto pozneje 2.116, predlanskim 2.087, lansko leto 2.055 učencev, sedaj pa je vseh vpisanih učencev na naših šolah v občini 2.041. Torej, v petih letih znižanje za 71 učencev.

Iz gradiva, ki je bil na voljo članom sveta, je ugotoviti tudi to, da se je v preteklem letu sorazmerno ugodno gibala tudi materialna osnova, saj so vse šole razpolagale za 3.384.725 dinarji skupnega dohodka, kar je za 23,6 % več kot v letu 1968. Sredstva za osebne dohodke so se v globalu dvignile za 21,66 % za materialne izdatke 20,96 %, za sklad skupne porabe 100,91 % in za druge sklade 109,97 %.

Poleg učnih uspehov je svet razpravljal in sklepal tudi o povišanju štipendij in pomoči za tiste upravičence, ki prejemajo štipendije in pomoči za šolanje neposredno iz proračuna občine in obveznost do njih obstoja še izpred ustanovitve sklada za financiranje izobraževanja v občini.

Sicer je teh upravičencev le 13, od tega 5, ki prejemajo štipendijo, in 8, ki prejemajo pomoč za šolanje. Štipendije in pomoči je vskladal z višino štipendij in pomoči, ki jih je dodelil sklad za financiranje šolanja v občini.

Stanko Prodnik

raznim drugim objektivnim težavam je seminar uspel. Vsi udeleženci so delali resno in odgovorno. Zanimivo je bilo pogledati te fante, »zelene stroke«, kako so se pogovarjali in reševali šolske probleme tega seminarja, kako so odpadle starostne bariere, kako so izmenjavali mnenje glede svojih težav na terenu, kjer delajo, od Logarskih trat pa tja do Hude luknje in mej s kranjsko in koroško deželo.

V vseh teh dneh je bila večkrat izražena misel, da bi se morali vsaj enkrat letno sestati in obnoviti staro znanje in vedno dodati še kanček novega. Vse gre naprej, se spopolnjuje, tempo pa je vedno hitrejši. Da, obnovili bomo znanje, ga dopolnili z novimi spoznanji, ker smo to dolžni gozdovom, s katerimi gospodarimo, ker smo dolžni ljudem, s katerimi delamo, skupnosti, stroki in samemu sebi.

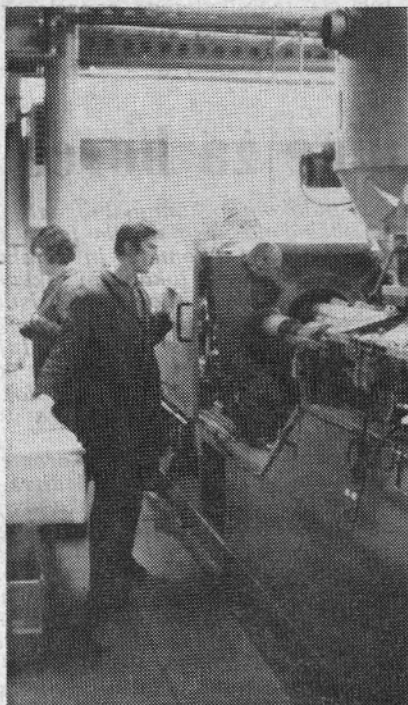
»Zelenih« problemov obeh dolin je dovolj, zato se bomo sestajali in jih reševali tudi v bodoče.

K. A.

*Pišite v
Savinjske
novice*

NOVA TOVARNA ŽE OBRATUJE

Problem nezaposlenosti je bil precej časa v ospredju razprav družbeno političnih organizacij, še zlasti v sindikatih. Uvajanje modernih tehnoloških spoznanj v proizvodne procese je imelo nujno posledico, da so nastajali po delovnih organizacijah viški delovne sile, in ker je bilo v delovnih organizacijah običajno samo toliko investicijskih sredstev, da so se uvajali novi tehnološki postopki, ne pa tudi odpirala nova delovna mesta, se nam je v naši občini pričelo pojavljati čedalje večje število nezaposlenih. Situacija je včasih postajala že prav zaskrbljujoča. Zaskrbljujoča še predvsem zaradi tega, ker je šlo pri tem v pretežni večini za žensko delovno silo.

Tehnološki postopek proizvodnje je zelo sodoben

Lani se je ta problem precej omilil. »Elkroj« Mozirje, tovarna modne konfekcije, je pričela z delom v novi tovarni, kjer se je povečal obseg proizvodnje in seveda povečalo število zaposlenih. V tem trenutku pa v Nazarjah, to je obrat TGO »Gorenja« iz Velenja.

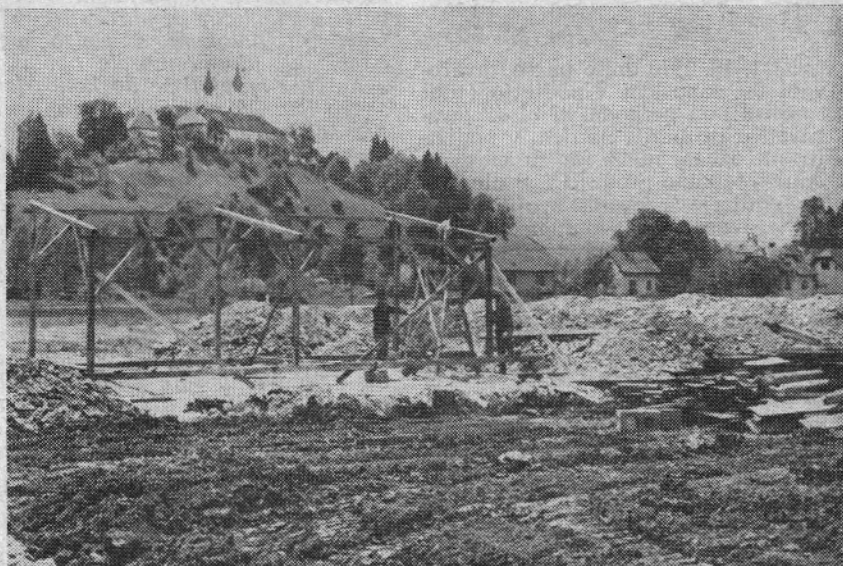
Dokončana je tovarna, ki so jo pričeli graditi v začetku lanskega leta. O tem smo v Savinjskih novicah že pisali. (Št. 2. februar 1970.) V tej novi tovarni že teče proizvodnja. S proizvodnjo so pričeli 7. decembra. Planirano je bilo, da bodo pričeli z delom že nekaj prej, vendar je prišlo do določenih težav pri dobavi nosilcev konstrukcije za tovarniško halo, kar je seveda povzročilo večji zastoj pri gradbenih delih. Nov obrat »Gorenja« trenutno zaposluje 68 delavcev. Od teh je 45 žensk. Delovna sila je skoraj v celoti z območja naše občine. Značilna za njih je zelo majhna poprečna starost, znaša 25 let, kar pomeni, da je to kolektiv, ki razpolaga z izredno visokimi proizvodnimi sposobnostmi. Da je temu res tako, se lahko vidi že po tem, da so že po nekaj dneh proizvodnje dosegli in celo presegli pred-

videno kvaliteto. Ravno tako pa tudi s količino proizvodnje.

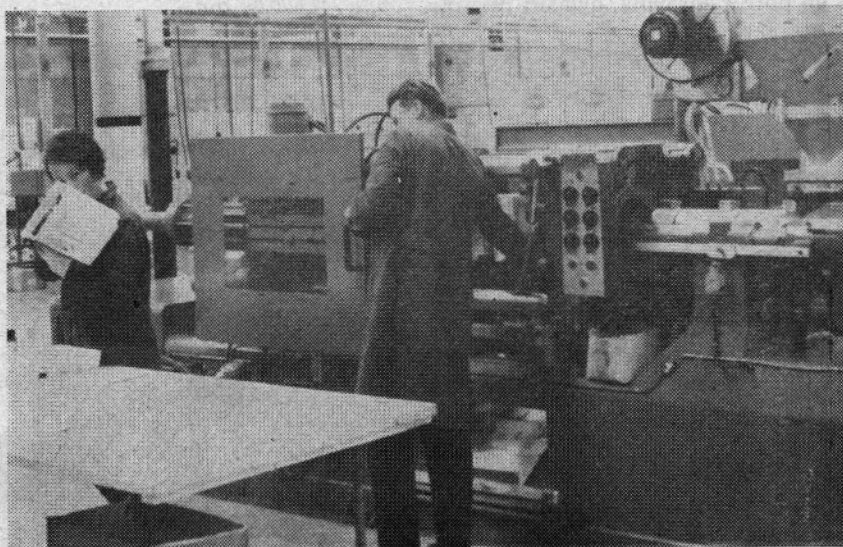
Zahodnonemška firma »KRUPS«, za katero v Nazarjah izdelujejo kuhinjske tehtnice, je z dosedanja proizvodnjo v celoti zadovoljna. Tej firmi je tudi skoraj v celoti namenjena proizvodnja tega obrata. Za firmo »Krups« iz Solingena bodo izdelali 275.000 tehtnic, ostalo proizvodnjo pa bodo prodali na domačem

trgu. Skoraj vse sestavne dele za sedanjí proizvod že izdelujejo sami v Nazarjah. Pričakujemo pa lahko, da bodo v proizvodnjo kmalu prišli še nekateri drugi proizvodi, ki jih sedaj še proizvaja »KRUPS« in ki jih načrtujejo v razvojni službi »Gorenja«. Poleg tega pa že sedaj opravljajo določene proizvodne usluge za matično tovarno v Velenju.

Sef obrata v Nazarjah KUDER Jože nam je izjavil, da so z zaposlenimi delavci zelo zadovoljni. Njihovi osebni dohodki bodo zaenkrat znašali nekaj preko 100.000 starih dinarjev mesečno. V bližnji prihodnosti tudi računajo na nove zaposlitve. Se v tem letu naj bi bilo v tem obratu zaposlenih okoli 150 delavcev. Za takšno število zaposlenih so tudi predvideni vsi delovni in ostali pogoji.

To je slika, ki je nastala ob pričetku gradnje nove tovarne

Delovni pogoji za vse zaposlene v novem obratu »Gorenja« v Nazarjah so odlični

Zavarovanje zaposlenih

Delavski svet podjetja je na svoji seji v mesecu septembru 1970 sklenil, da bo podjetje od 1. 10. 1970 dalje nezgodno zavarovalo vse zaposlene za mesečno premijo 7,00 din v breme stroškov podjetja.

Doslej so bili le nekateri člani kolektiva zavarovani za mesečno premijo 3,00 din in so jo plačevali iz svojih neto osebnih dohodkov. Zavarovani so bili za nezgode, ki bi se zavarovancu primerile na delovnem mestu v podjetju ali zunaj njega.

Zavarovalne vsote so bile naslednje:

Nevarnostni razred	Smrt	Invalidnost	Dnevna odškod.
I	6.750	13.500	6,75
II	4.500	9.000	4,50
III	3.375	6.755	3,37
IV	7.200	5.400	2,70
V	2.250	4.500	2,25

Od 1. 10. 1970 dalje pa so zavarovani vsi zaposleni v podjetju (tudi sezonski) za nezgode, ki bi se zavarovancu primerile na delu v podjetju ali izven njega in za naravno smrt. Mesečno premijo 7,00 din plača podjetje v breme svojih stroškov, zavarovalne vsote pa znašajo:

Nevarnostni razred	Smrt	Invalid.	Dnevna odškodnina	Naravna smrt
I	15.750	31.500	15,75	1.000
II	10.500	21.000	10,50	1.000
III	7.870	15.750	7,85	1.000
IV	6.300	12.600	6,30	1.000
V	5.250	10.500	5,25	1.000

Ob primeru nastopa nezgode se mora upravičenec iz nezgodnega zavarovanja s prijavo o nezgodi ali z drugim dokumentom o nezgodi, ki ga potrdi zdravnik, oglasiti pri referentu za nezgodno zavarovanje v podjetju. Ta poskrbi za nadaljnjo dokumentacijo, da bo upravičenec prejel denarno nadomestilo, ki mu za konkretne primer pripada od zavarovalnice. V primeru zahtevka za dnevno odškodnino se upravičenec oglasi pri referentu po končanem zdravljenju, v primeru zahtevka za invalidnost pa po 1 letu po nezgodi, ko se preko zdravstvene komisije za ugotavljanje invalidnosti ugotovi stopnja invalidnosti. V primeru smrti (naravne ali zaradi nezgode) se zakoniti dedič javi referentu za

nezgodno zavarovanje v podjetju in mu predloži poročilo o smrti. Podjetje bo Zavarovalnici SAVA izplačalo letno okrog 120.000 novih dinarjev. Zaposleni so ta korak z veseljem pozdravili, saj so ob vse večjem številu prometnih in drugih nesreč vedno bolj izpostavljeni možnosti nastopa nezgodnega ali smrtnega primera. Letna premija 84,00 din za nezgodno zavarovanje pa bi bila za marsikaterega zaposlenega z nizkim osebnim dohodkom previsoka, da bi se odločil zanjo.

VJ

Višje priznavalnine za borce

Zadnja seja občinske skupščine Mozirje v lanskem letu je bila predvsem namenjena razpravi o problematiki šolstva na območju občine, varstva invalidov in borcev NOV in številnim odlokom s področja financ, ki jih je morala občinska skupščina sprejeti še do konca lanskega leta. V razpravi o problematiki šolstva v občini je bilo ugotovljeno, da je pomanjkanje ustreznih učnih kadrov osrednji problem šolstva v občini. V šolskem letu 1969/70 je bilo v občini kar 62,5% nezasedenih strokovnih ur. Zato so na seji sklenili, da je treba ta problem začeti kar najhitreje reševati.

Občinska skupščina je sprejela tudi odlok o višjih priznavalninah borcem in aktivistom NOV. Višina stalne priznavalnine je znašala doslej od 50,00 do 250,00 din mesečno, enkratna pa do največ 300,00 din. Zaradi porasta življenjskih stroškov pa bo po novem znašala stalna priznavalnina od 100,00 do 400,00 din mesečno, enkratna pa do največ 800,00 din. Stalne priznavalnine prejema v občini 99 oseb, enkratnih priznavalnin pa je bilo lani izplačanih 211 osebam. Za vse priznavalnine je bilo v lanskem letu porabljenih 247.800,00 din.

Z odlokom o komunalnih taksah je občina na novo uvedla takse še na glasbene avtomate in igralna sredstva v javnih lokalih in reklamne napise, objave in oglase. Turistična taksa, ki je bila predpisana že doslej, pa znaša po novem za tuje državljane 2,00 din na dan, za domače pa 1,00 din. Po starem odloku je znašala turistična taksa za vse državljane 1,50 din na dan.

Z odlokom o občinskem prometnem davku je zaradi uskladitve s sosednjimi občinami občinska skupščina znižala stopnje občinskega prometnega davka od plačil na storitve od 10% na 5%, za avtoprevoznike od 20% na 15% in pri žagah od 20% na 10%. Ostale stopnje občinskega prometnega davka pa ostanejo nespremenjene.

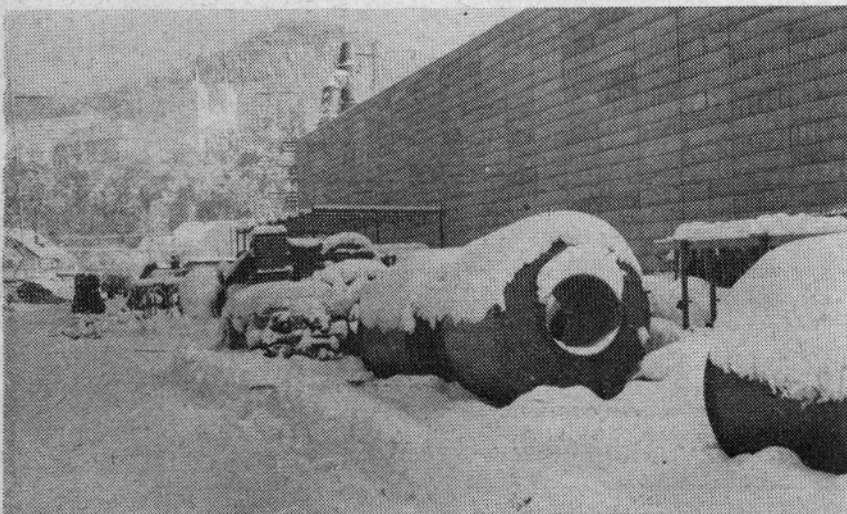
Da se zagotovi nadaljnji nemoten razvoj otroškega varstva v občini je občinska skupščina predpisala stopnje prispevkov za otroško varstvo. Ta znaša 0,45% od sredstev, namenjenih za osebne dohodke, in 0,40% od čistega mesečnega zneska pokojnin in invalidnin. Prispevek v tej višini je namreč že doslej predpisovala republika, po novem pa ga predpisuje občina. Občinska skupščina je sprejela še odlok o zamrzitvi cen za nekatera živila in storitve.

Rudi Zager

Savinjske Novice tudi študentom

Na letni skupščini Gornje Savinjskega študentskega kluba v Ljubljani — o njej smo že v našem časopisu že pisali — je bilo med drugim tudi sklenjeno, da bi naj časopis »Savinjske novice« sprejemali tudi študentje, ki so na študiju v Ljubljani in Mariboru. Vodstvo kluba Gornjesavinjskih študentov iz Ljubljane je v teh dneh posredovalo že nekaj naslovov za študente, ki so v Ljubljani. Le-tem bo časopis že ob tej številki poslan.

Upamo, da bodo študentje ta seznam še dopolnili in da bodo svoje naslove sporočili tudi študentje iz naše občine, ki študirajo v Mariboru.

Snežne padavine dosedaj niso ovirale normalnega poteka montaže strojnih naprav pri Tovarni ivernih plošč v Nazarjah

OB KONCU LOVSKE SEZONE

Tudi lovci se približujejo zaključku lovskega leta. Lovsko leto ni istovetno s koledarskim letom. Lovci svoje leto pričenjajo s 1. aprilom, (morda iz tega izvira, da jim ni vse za verjeti), končujejo pa ga 31. marca. Letošnja lovska sezona je bila precej uspešna. Ker tudi lov postaja v okviru turizma vse bolj pomembna panoga, je prav, da najde ta dejavnost svoje mesto tudi v našem glasilu.

Stalež divjadi v naši dolini je izredno pester in bogat. Rečemo lahko, da je v gozdovih in na poljih ter livadah Gornje Savinjske doline

komadov, gamsov 34 komadov, velikih petelinov 19 komadov in ruševcev 7 komadov. Lovske družine so za meso uplenjene divjadi, ki so ga oddajale lovski zadrugi »Lovec« in »Perutnini« Ptuj, iztržile preko pet in pol milijona starih dinarjev. Precejšnji dohodek lovskih družin predstavljajo inozemski gostje (v letu 1969/70 jih je bilo 52 in so lovili 117 dni), ki so v blagajnah naših lovskih družin pustili preko 2700 USA dolarjev.

Ena izmed najredkejših divjadi na našem območju je beli zajec, ki domuje visoko v planinah. Pozimi

ca. Dnevi do nedelje, ko je bil napovedan lov na Medvedjaku, so tekli prepočasi. Tako je bilo vse preveč časa za razmišljanje o tem, ali bo ugodno vreme, da ne bom česa doma pozabil in še marsikaj drugega se mi je motalo po glavi.

Ko smo se zjutraj na dan lova zbrali vsi lovci v hotelu turističnega centra na Golteh, je bila to ena izmed najlepših nedelj v decembru. Vse naokoli se je kopalo v soncu. To nedeljo so Golte pokazale zopet svoj pravi obraz. Po medsebojnih pozdravih nas je lovovodja popeljal na stojišča v tisti predel Medvedjaka, kjer se vedno zadržuje beli zajec.

Kmalu po tistem, ko sem stopil na stojišče, je bil dan znak za začetek brakade. Nestrpno sem strigel z ušesi, kdaj se bo oglasil tisti prijetni zvok, to je glas lovskih psov, ki nam lovcem v trenutku močno poveča krvni pritisk. Ni bilo treba dolgo čakati; se je že pričelo, dva psa goniča sta že na sledi! Puška mi je sama zdrsnila z ramen v roke, še enkrat na hitro pogledam, ali sem res vstavil naboj v puško. Psa gonita, jaz čakam, čakam... a vse izgleda, da ne bo iz te moke nič kruha, ker sta psa zajca nagnala v nasprotni hrib. Tedaj pa na moje veselje pride do preobrata, psa gonita naravnost proti meni. Nekje pod menoj v gozdu je odjeknil strel. Ne vem, ali po zajcu ali za njegovo korajžo, da bi hitreje tekel. Glej ga, je že tu. Ko je pritekel iz gozda, se je kot v zasmeh meni vsedel na zadnjo plat dvajset metrov vstran od mene. Že sta počila dva strela in zgodilo se je tisto, kar pravi stara lovska pesem »In vendar je moral zajček dol past«.

Vsi smo bili zadovoljni. Ob povratku v planinski dom je bil uplenitelj lovskim običajem in navadam primerno krščen, vse skupaj pa smo splaknili z dobrotami naših vinorodnih krajev.

Ob lepem vremenu se nam odpira z vrha Medvedjaka lep pogled na Savinjske alpe

možno najti skoraj vse vrste divjadi, ki se v tem koncu Evrope stalno zadržuje in ki zelo razburja domišljijo in želje nas lovcev, še zlasti pa lovskih gostov, ki zahajajo v lovišča naših lovskih družin. Jeleni, gamsi, mufloni (kolonija v Solčavi), divji petlini — veliki in mali, srnjad, divji prašiči, jerebi, fazani, zajci itd. Se bi lahko naštevali vrste divjadi, tja do precejšnjega števila roparic, ki tudi živijo na našem območju. Temu v ilustracijo nekaj podatkov: v letošnjem letu 1969/70 je v loviščih naših sedmih lovskih družin bilo odstreljeno:

jelenjadi 5 komadov, srnjadi 268

se preobleče v čisto bel kozuh in je zelo redka ter dragocena lovska trofeja.

Pred kratkim me je prijetno presenetila vest, da me lovci z Rečice ob Savinji vabijo na lov belega zaj-

Po končanem lovu nam je vsem dobro teknila malica, ki so nam jo pripravile naše soproge

**Pijte kavo
Mercator**

**VELETRGOVINA
»MERCATOR« LJUBLJANA**

POPIS PREBIVALSTVA IN STANOVANJ 31. III. 1971

V dneh od 1. do 15. aprila 1971 bo na ozemlju vse Jugoslavije opravljen popis prebivalstva in stanovanj. Ves popis s ebo nanašal na stanje na dan 31. marca 1971 ob 24. uri. S popisom bodo zajeti vsi jugoslovanski državljani, tujci in osebe brez državljanstva, ki imajo stalno prebivališče v Jugoslaviji, vsa gospodinjstva in vsa stanovanja, ne glede na to, ali se uporabljajo za stalno ali občasno stanovanje ali pa so nenastanjena.

Namen popisa je predvsem ta, da se ugotovi število prebivalcev in njihovo prostorno porazdelitev na vso Jugoslavijo, za vsako posamezno republiko oz. avtonomno pokrajino, za vsako občino in vsako naselje. Poleg tega je treba dobiti tudi take podatke, ki bodo omogočili raziskavo socialne, ekonomske in druge sestave prebivalstva po najrazličnejših značilnostih, po katerih bo mogoče ugotoviti tudi spremembe, ki so nastale v prebivalstvu med zadnjim in sedanjim popisom. Zlasti pa mora dati popis gradiva za proučevanje značilnosti delovne sile in sprememb, ki so v njej nastale v medpopisnem obdobju. Popis mora dati tudi osnovo za oceno števila prebivalstva med popisi in za dolgoročne napovedi tega števila.

Prav tako pomemben namen popisa je tudi v tem, da se dobijo podatki o gospodinjstvih. Ti podatki bodo omogočili ugotovitve števila gospodinjstev ter osnovnih ekonomskih skupnosti, njihova sestava po številu članov, številu aktivnih oz. vzdrževanih članov, velikosti zemljiške posesti in virih dohodkov, njihovo družinsko sestavo, kakor tudi druge spremembe, ki so nastale med obema popisoma.

S popisom stanovanj se želi dobiti podatke o številu stanovanj, osnovne podatke o velikosti in sestavi stanovanj po določenih značilnostih o njihovi opremljenosti in kvaliteti, kot tudi podatke o nastanjenosti, pa tudi določene podatke o stavbah, v katerih s ota stanovanja. Vse to bo dalo osnovo za oceno in analizo stanja stanovanjskega sklada in stanovanjskega standarda v vsakem naselju. To je tudi prvi popis stanovanj, s katerim b o zajet celoten stanovanjski sklad ne glede na področje lastništva.

Popis prebivalstva je med vsemi popisi najboljšeješa ter organizacijsko, kadrovsko in materialno najzahtevnejša statistična akcija. Kolikšnega družbenega pomena so podat-

ki, ki se dobivajo s takim popisom, ni mogoče vrednostno izraziti. Navedemo lahko le podatek, da bodo stroški popisa prebivalstva zelo visoki. To nas obvezuje, da akcijo sprejmemo kar se da resno. V njej

bomo sodelovali prav vsi — eni kot organizatorji in izvrševalci akcije, vsi pa kot popisovane osebe oz. popisovani člani gospodinjstev in lastniki ter uživalci stanovanj. Uspeh akcije bo torej odvisen od nas vseh.

Kmetijsko izobraževanje

Letošnja izobraževalna akcija, namenjena strokovnemu izpopolnjevanju kmečkih gospodarstev in njihovih mladih naslednikov, bo potekala nekoliko drugače kot doslej. Izkušnje iz prejšnjih let, ko so bila predavanja v nekaterih krajih zelo slabo obiskana, so Zgornjesavinjsko kmetijsko zadrugo kot organizatorja kmetijskega izobraževanja navedle k zamisli, da bi v tem letu izvedli izobraževalni program v obliki celodnevni seminarjev.

Na ta način bi omogočili poslušalcem manjšo izgubo časa, predavateljskemu kadru pa večjo učinkovitost pri obravnavanju strokovne problematike.

Za predavatelje predvidenih tem smo izbrali ugledne strokovnjake z Biotehniške fakultete v Ljubljani, Višje agronomske šole Maribor, Kmetijskega instituta Slovenije in Živinorejsko-veterinarskega zavoda Celje. Prepričani smo namreč, da je tesno sodelovanje med znanstveno-izobraževalnimi institucijami in proizvodno prakso velikega pomena za večjo učinkovitost pospeševalnih akcij in doseganje solidnejših gospodarskih uspehov na naših kmetijah.

Program predavanja za leto 1971 je naslednji:

SREDA, 27. januar 1971:

Od 8. do 12. ure: OD PRAVILNE PREHRANE ŽIVINE JE ODVIŠEN USPEH GOSPODARJENJA.

Predavatelj: dipl. ing. Janez VERBIC, Kmetijski institut Slovenije.

Od 13.30—17. ure: HIGIENSKA PROIZVODNJA V SODOBNEM HLEVU.

Predavatelj: prof. dr. Lujo POLANEC, Višja agronomska šola Maribor, in dipl. vet. Marko AMON, ŽVZ Celje.

SREDA, 3. februar 1971:

Od 8. do 12. ure: PRAVILNA IZBIRA KMETIJSKIH STROJEV V RAZLIČNIH POGOJIH GOSPODARJENJA.

Predavatelj: dipl. ing. Slavka GLIHA, Kmetijski institut Slovenije.

Od 13.30—17. ure: MODERNIZIRANE KMETIJE USTVARJAJO PO-

GOJE ZA HITREJŠI RAZMAH KMEČKEGA TURIZMA.

Predavatelj: dipl. ing. Branko KORBER, GLI — Nazarje.

SREDA, 10. februar 1971:

Od 8. do 10. ure: VLOGA ZASEBNEGA GOZDARSTVA V SEDANJEM CASU.

Predavatelj: dipl. ing. Tone KUNEJ GLI — Nazarje.

Od 10. do 14. ure: ZAKljučNI RAZGOVOR O VSESPLOŠNI PROBLEMATIKI GOSPODARJENJA IN KMETIJSTVA.

Na ta sklepni razgovor so vabljeni predstavniki:

— vodstva ZKZ, pospeševalci in trgovski poslov.,

— vodstva GLI — Nazarje,

— Skupščine občine Mozirje

— Veterinarske postaje Mozirje,

— Živinorejsko-veterinarskega zavoda Celje,

— Poslovnega združenja »Styria« Celje,

— »Agrotehnike« Ljubljana,

— Kreditne banke — podružnica za kmetijstvo Celje,

— Zavarovalnice »SAVA« — PE Celje,

— Ljubljanskih mlekar

— Tovarne umetnih gnojil INA Kutina,

— Kmetijskega instituta Slovenije,

— Višje agronomske šole Maribor,

— CZP »Kmečki glas« Ljubljana.

Pričakujemo, da bo predvideni izobraževalni program, vključno s sklepnim razgovorom, našel med poslušalci ugoden odmev. Zelo razveseljivo je dejstvo, da se vse več naših kmetovalcev zaveda, kako pomembno je strokovno znanje, če hočejo posodobiti svoje kmetovanje in se vključevati v tržno-proizvodne procese. Časi se spreminjajo. Nekdaj močno zakoreninjena miselnost, da je za gospodarjenje na kmetiji dovolj, če je pri hiši denar in pridele, delovne roke, se naglo ruši. Zgledi kažejo, da veliko večje gospodarske uspehe dosegajo tisti, ki fizično delo združujejo z umskim. To pa je možno le ob stalnem strokovnem izpopolnjevanju. Če bo letošnji izobraževalni program izpeljan tako kot smo si ga zamislili, bo njegov namen dosežen. Žal, nismo mogli zajeti in povabiti na predavanja vseh zainteresiranih kmetovalcev iz oddaljenih zaselkov naše doline. To virzel bomo skušali nadoknaditi s strnjenim povzetkom predavane tematike na množičnih zborih kooperantov, ki bodo marca po vseh večjih krajih.

Lojze Paznik

OGLAS

Osnovna šola Mozirje obvešča starše otrok, roj. 1964. leta, da bo vpis v 1. razred osnovne šole v dneh 4.—6. februarja od 8.—12. ure v tajništvo šole Mozirje za šolo Mozirje ter podružnice Nazarje in Rečico.

S seboj prinesite otrokov rojstni list, otrok pa ni treba pripeljati.

RAVNATELJ
prof. Maks Vester

Moji spomini na partizansko Solčavo

(1. Nadaljevanje)

Niso mi pokazali, da mi verjamejo. To je bilo razumljivo, saj je okupator teroriziral prebivalstvo in je včasih svoje vojake oblačil v partizanske uniforme. Ti so potem pri ljudeh zahtevali hrano in, če so jim ustregli, so sledile kazni. Proglasili so jih za sodelavce partizanov in jih aretirali. Zato so bili ljudje previdni, še posebej takrat, kadar posameznika niso poznali. Nezaupljivo so se obnašali vse dotlej, dokler niso preverili, kdo se skriva pod partizansko uniformo. Ta usoda je doletela tudi mene v Johanovi hiši. Naša enota je imela srečo, saj so Nemci tisto popoldne zapustili Solčavo in odšli proti Lučam. Bili so prepričani, da po strmi in neobičajni poti, ki smo jo prehodili mi, pač ni mogoče priti v Solčavo.

Utrujen in lačen sem v hiši zaprosil, naj mi dajo jesti. Nam partizanom je bilo namreč prepovedano samovoljno jemanje hrane. Odgovorili so mi, da so revni in da hrane nimajo, da nekaj margarine sicer je in suhega kruha tudi in če sem lačen, naj pač vzamem. Prostovoljno pa hrane dati ne morejo. Nekam čudno težko mi je bilo pri srcu, ko sem v tej hiši, kjer je bilo mnogo otrok, lačnih kot jaz, prosil za hrano. Toda v takih trenutkih je lakota močnejša. Terjal sem: »Dajte mi jesti!«. Navsezadnje so popustili. Drobnó dekle mi je prineslo kosček kruha in margarine. Zahvalil sem se in se še nekaj časa z njim pogovarjal. Utrujenemu mi je toplota zlezla v kosti in me zazibala v nekakšen polsan, ki je tako značilen za utrujenost. V snu sem razmišljal, kaj se lahko zgodi, če bi me kdo izdal in kaj bi bilo, če pridejo Nemci. Očital sem si, da nisem povsem vestno izpolnjeval ukazane naloge. Ob svitu so mi domači pričeli prigovarjati, naj zapustim hišo, češ da lahko pridejo Nemci. Njihova opozorila nisem poslušal — po-

čival sem. Kar naenkrat pa zaslišim govorico in ropot pred hišo. Nekdo je vprašal: »Kdo je v hiši?«. Potem nekaj časa ni bilo ničesar, nakar je v hišo stopil Jože Prušnik-Videk, po domače Majdačev iz Solčave pripadnik VOS za Koroško. Vprašal me je, kdo sem, od kod prihajam, kaj tu delam in kam sem namenjen. Razveselil sem se prvega srečanja s koroškimi partizani in vesel sem seveda tudi bil, da se v tej noči ni ničesar zgodilo. Najbolj pa me je razveselila vest, da je II. bataljona ni bilo za nami. Prušniku sem povedal o svoji nalogi in ga seveda vprašal, če ve, kje je sedaj moja enota. Moje prvo vprašanje je bilo: »Kje je I. bataljon Tomšičeve brigade?«. Prosil sem jih, naj mi pomagajo vzpostaviti zvezo z mojimi tovariši. Potolazili so me, naj ne skrbim in da bodo že našli stik z mojo brigado. Imeli so posebno nalogo, da so po hišah, gospodarskih poslopih, po senikih in povsod drugod iskali tovariše, ki so zaostali na pohodu zaradi izčrpanosti.

Od krojača Johana smo šli proti Lučam in se ustavili v znani partizanski hiši pri Stiftarju. Sprejel me je tedanji komandant VOS za Koroško tovariš Bole. Stiftarjeva hiša je bila široko odprta našim borcem. Mati in hčerki Ivanka in Olga ter brat Peter, ki je kasneje padel, so nas toplo sprejeli. Tovariš Bole, izredno dobrodušen in skrben mož, lepo oblečen in dobro oborožen, mi je takoj ponudil tople hrane. Nekam negotovo sem se počutil ob teh ljudeh in skoraj sem pomišljal, če ni to kakšna zvijača. Borci 14. divizije trpimo kot živina, ti pa so lepo oblečeni, siti, dobro oboroženi in sedijo na toplem. Razmišljal sem, kaj pravzaprav vse to pomeni. Ali nismo vsi v tej borbi enaki? Ali nismo prišli na Stajersko, da bi jim pomagali? Kaj pomeni VOS? Mnogih stvari nisem razumel, nikoli nisem slišal

zanje. Potem so mi povedali, da je VOS vojno obveščevalna služba, pravzaprav nekakšna partizanska policija. No, če je tako, sem razmišljal, potem je dobro, saj mora tudi naše gibanje imeti kaj takega. Ob takem razmišljanju sem pospravil dobrote z mize, se okopal in se preoblekel v obleko, ki mi jo je dala Stiftarjeva mama. Poprosil sem tovariša Boleta, naj mi pomaga iskati zvezo s štabom I. bataljona Tomšičeve brigade. Rad bi se vrnil k svojim tovarišem. Povedal sem mu, da sem kurir štaba I. bataljona Tomšičeve brigade, da je komandant Janežič, komisar Sašo, da sem sicer drugače doma iz Gorič pri Golniku, da sem bil najprej v Koroškem odredu in da sem od tam odšel v Tomšičevo brigado na Golem pri Ljubljani. Verjel mi je. Videl sem, da pozna tovariše iz partizanskih enot na Gorenjskem. To mi je ponovno vlilo zaupanje in čutil sem se kot star partizan, čeprav sem imel šele 17 let. Bole mi je predlagal, naj se vključim v enoto VOS za Koroško. Predloga nisem bil pripravljen sprejeti. Očital sem si namreč, da sem izgubil stik s tovariši, s katerimi sem prehodil pot 14. divizije od Suhorja do Solčave. No, komandant Bole mi je pač ukazal, naj se odpočijem in naj o njegovem predlogu ponovno razmislim. Njegovi ljudje — tako je dejal — pa bodo poskrbeli za zvezo s štabom bataljona. Popoldne mi je tovariš Bole sporočil, da se je s štabom I. bataljona dogovoril, da nekateri tovariši iz naše enote, med njimi sem bil tudi jaz, ostanemo v enoti VOS za Koroško.

Ugajalo mi je, da bom odšel na Koroško, zakaj mislil sem si, da bo morda prilika, da se srečam z borci Koroškega odreda. Ti so že tedaj (1942–1943) vzdrževali stike s koroškimi aktivisti. Preko njih bi lahko tudi zvedel novice izpod Storičiča, novice o svojcih.

(Nadaljevanje v prihodnji številki »SN«).

ŽIVINOREJCI V PODVOLVLJEKU

Med mnogimi problemi, ki tarejo kmete v Podvolovljeku, je najtežje osemenjevanje. Trenutno se nahaja v dolini približno šestdeset čistopasemskih sivk od katerih je več kot polovica v mlečni kontroli A. Človek bi pri takem številu pričakoval urejeno osemenjevanje ter skrb za hitro izboljšanje genetskega potenciala krav. Žal izgleda, da je Podvolovljek preveč oddaljen od lepe asfaltne ceste.

V Podvolovljeku se nahaja le en plemenski bik, mlajši in brez vsakega urejenega progenega testa. Vsekakor s tem ni zadovoljeno selekciji in izboljšanju genetske vrednosti živali. Bik ne ustreza želji kmetov niti potrebam krav; nastaja problem brejosti, za kar je delno krivo tudi pomanjkanje rudnin, le-te pa so zelo

drage v primerjavi s ceno mleka; tako postajajo ljudje iz dneva v dan nejevolnejši.

Ze na mnogih sestankih kooperantov je bila izrečena želja po osemenjevalni progí, ostali pa so le upi in meglene obljube.

Vendar se je sedaj nekaj premaknilo. Osemenjevalci so začeli uporabljati zmraznjena semena bikov, ki so vsi proženotestirani na določene lastnosti. To seme je mogoče koristiti nekaj let, kar je izrednega pomena v selekciji ter pri ustvarjanju živalske črede z boljšimi genetskimi lastnostmi.

Toda problem Podvolovljeka s tem še ni rešen. Mar bomo začeli razlikovati kakovost krav po bližini asfaltne ceste?

Gabrovec Rudi

NEKAJ DROBTINIC, KI VAS MORDA ZANIMAJO

— V občini je znašal narodni dohodek na prebivalca lansko leto 6687 dinarjev, v Sloveniji pa 10.828 dinarjev. Proračunska sredstva so znašala v občini 299 v Sloveniji pa 394 dinarjev na prebivalca.

— Ob polletju 1970 je bilo v občini 96 tovornih, 695 osebnih avtomobilov, 47 traktorjev, 228 motornih koles, 996 mopedov in 5 avtobusov ter 2157 oseb z voznikiškimi izpiti, od tega 1050 za motorna kolesa in mopede. Med njimi je tudi 279 žensk.

— V naši občini je bilo lansko leto od vsega prebivalstva 4.841 ali 31,8 % v Sloveniji pa 24,2 % kmečkega prebivalstva, da je znašalo število zaposlenih 2.732 ali 18 % vsega v občini živečega prebivalstva, v Sloveniji pa 30,9 %.

KMETOVALCI POZOR!

Zaradi razprostranjenosti terena in želje kmetov po ožjem kontaktu s strokovno službo ZKZ smo se odločili, da se bodo naši terenski pospeševalci nahajali na določenih področjih enkrat tedensko od 1. februarja dalje, in sicer:

Zadružne novice:

Pred zaključkom starega leta je ZKZ Mozirje organizirala družabno srečanje s 14-timi »pionirji« sodobnega kmetovanja, ki so v zadnjih dveh letih imeli največ opravka s sprejemanjem številnih ekskurzij.

Ob tej priložnosti so jim bila podeljena skromna denarna nadomestila za izgubljeni čas in izkazano gostoljubje ob obiskih. Sredstva za to je z velikim razumevanjem dodelil medobčinski sklad za pospeševanje kmetijstva Celje, nekaj pa je prispevala tudi zadruga.

Po izrečenih besedah predsednika sklada tov. Boža Juraka, direktorja ŽVZ Celje ing. Nendla, načelnika sveta za gospodarstvo pri SO Mozirje in direktorja ZKZ je bilo moč zaključiti, da so prisotni kmetovalci s tem, ko so nesebično tolmačili številnim obiskovalcem način in pogoje moderniziranega gospodarjenja, dali svoj veliki in humani prispevek k hitrejšemu razvoju celotnega slovenskega in celo jugoslovanskega kmetijstva v zasebnem sektorju.

Gabrovec Rudi v:
ponedeljek, na Rečici od 7.—9. ure, v obratni pisarni;
torek, na Ljubnem od 7.—9. ure, v obratni pisarni;
sreda, v Lučah od 7.30—9.30 ure, v pisarni zadr. doma;
četrtek, v Solčavi od 8.—10. ure, v pisarni zadr. doma.
Za področje Zadrečke doline bo pospeševalka dipl. ing. Urlep Vlasta v:
ponedeljek, v Novi Štifti od 7.—9. ure, v pisarni zadr. doma;

torek, v Gornjem gradu od 6.30—8.30 ure, v obratni pisarni;
sreda, v Šmartnem od 7.—9. ure, v pisarni zadr. doma;
četrtek, v Bočni od 7.—9. ure v pisarni zadr. doma.

Za področje Šmihel, Lepa njiva in Mozirje z okolico bo pospeševalec Tisnikar Lojze v Ljubiji vsak dan od 7.—9. ure.

Za področje Kokarje, Pusto polje in Nazarje z okolico, pa v torek v Kokarjih od 9.—12. ure.

Upamo, da bomo s tem vzpostavili še ožje stike med našimi koooperanti in zadržno organizacijo.

Pospeševalna služba
ZKZ Mozirje

Nova tovarna TGO »Gorenje« v Nazarjah je opremljena z najsodobnejšimi stroji

DEŽURNA VETERINARSKA SLUŽBA

Nedelja 31. 1. 1971 — LUKAN Drago, dipl. vet. — Gornji grad
Nedelja 7. 2. 1971 — RESNIK Tone, dipl. vet. — Mozirje
Nedelja 14. 2. 1971 — MERMAL Jože, dipl. vet. — Ljubno ob Sav.
Nedelja 21. 2. 1971 — LUKAN Drago, dipl. vet. — Gornji grad

SLUŽBA STALNE PRIPRAVLJENOSTI

Od 25. 1. od 7. ure
do 1. 2. do 7. ure — Dr. Franc ŠIRKO — Mozirje
Od 1. 2. od 7. ure
do 8. 2. do 7. ure — Dr. Franc URLEP — Gornji grad
Od 8. 2. od 7. ure
do 15. 2. do 7. ure — Dr. Franc KOCUTAR — Ljubno ob Savinji
Od 15. 2. od 7. ure
do 22. 2. do 7. ure — Dr. Ivan BUT — Mozirje

V TURIZMU KORAK NAPREJ

(Nadaljevanje s 1. strani)
organizaciji gostinskega podjetja »Turist« Mozirje, odprla recepcijska pisarna, ki bo prodajala proste kapacitete za celo dolino.

V obširni razpravi, ki je sledila uvodnim mislim, ki jih je podal predsednik občinske turistične zveze inž. Branko KORBER, so bila načeta skoraj vsa področja nadaljnje aktivnosti občinske turistične zveze. Upajmo, da bodo rezultati te aktivnosti kmalu vidni.

Hubert Herček

»Savinjske novice« izhajajo mesečno — izdaja SO Mozirje, GLIN Nazarje in ZKZ Mozirje — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Hubert HERČEK — Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon Mozirje 12 in 30 — Ziro račun pri SDK eksp. Mozirje št. 5076-637-56 — Savinjske novice glasilo SO Mozirje — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do petindvajsetega v mesecu — Tisk in klišej: CETIS Celje